

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 października 2009 r. w sprawie T-324/05 Republika Estońska przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 18 grudnia 2009 r. przez Republikę Estońską

(Sprawa C-535/09 P)

(2010/C 63/46)

Język postępowania: estoński

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Estońska (przedstawiciel: L. Uibo)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Łotewska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie w całości zaskarżonego wyroku;

— uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Estonia uważa, że należy uchylić wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „Sądem”) z następujących względów:

1) Sąd wypaczył dowody i zastosował w niewłaściwy sposób zasadę kolegialności przewidzianą w art. 219 WE.

2) Sąd dokonał błędnej wykładni aktu o przystąpieniu oraz rozporządzenia nr 60/2004 ⁽¹⁾.

a) Sąd dokonał błędnej wykładni art. 6 rozporządzenia nr 60/2004, uznając, iż pojęcie „zapasów” w nim zawarte obejmuje również zapasy domowe.

— Sąd zbyt wąsko określił cel rozporządzenia nr 60/2004 i części 4 pkt 2 załącznika IV do aktu o przystąpieniu, uznając, że polega on na uniknięciu „wszelkich” zakłóceń.

— Sąd dokonał błędnej wykładni art. 7 ust. 1 i art. 6 rozporządzenia nr 60/2004, nakładając na państwa członkowskie obowiązek wyeliminowania nadwyżek cukru, który nie ma podstawy prawnej.

b) Sąd dokonał błędnej wykładni art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 60/2004, ponieważ niesłusznie ograniczył

zakres stosowania tego aktu i wyłączył spod tego zakresu okoliczności, w których zapasy cukru są gromadzone w Estonii.

— Sąd popełnił błąd przy ocenie dowodów i wypaczył je w ramach analizy przedstawionego przez Estonię argumentu, że gromadzenie zapasów domowych odgrywa istotną rolę w konsumpcji i kulturze estońskiej.

— Sąd nie dokonał poprawnej oceny uzasadnionych oczekiwań Estonii wynikających z zapewnień udzielonych przez Komisję w toku negocjacji akcesyjnych.

— Sąd nie ocenił w poprawny sposób wkładu Unii Europejskiej w gromadzenie zapasów.

3) Sąd niesłusznie uznał, że Komisja nie naruszyła obowiązku uzasadnienia.

4) Sąd niesłusznie uznał, że Komisja nie naruszyła zasady dobrej wiary.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 60/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 9, s. 8).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upravno Sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 21 grudnia 2009 r. — Marija Omejc przeciwko Republika Slovenija

(Sprawa C-536/09)

(2010/C 63/47)

Język postępowania: słoweński

Sąd krajowy

Upravno Sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Marija Omejc

Strona pozwana: Republika Slovenija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażenie „jeżeli uniemożliwia przeprowadzenie kontroli na miejscu” należy interpretować zgodnie z prawem krajowym, które wiąże pojęcie niemożliwości z umyślnym zachowaniem określonego podmiotu lub jego niedbalstwem?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi odmownej czy wyrażenie „jeżeli uniemożliwia przeprowadzenie kontroli na miejscu” należy interpretować w ten sposób, że poza zachowaniami umyślnymi i umyślnie spowodowanymi okolicznościami, które uniemożliwiają przeprowadzenie kontroli na miejscu obejmuje ono również wszelkie inne działania i zaniechania, które wynikają z niedbalstwa rolnika lub jego przedstawiciela, jeśli z tego powodu dokończenie kontroli na miejscu nie było możliwe?
- 3) W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej czy nałożenie na podstawie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 796/2004/WE sankcji uwarunkowane jest tym, że rolnik został należycie poinformowany o tej części kontroli, która wymaga jego współpracy?
- 4) W przypadku gdy właściciel gospodarstwa rolnego nie zamieszkuje na jego terenie czy kwestia określenia podmiotu będącego jego przedstawicielem w rozumieniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 796/2004/WE ⁽¹⁾ podlega ocenie na podstawie prawa krajowego czy też prawa wspólnotowego/unijnego?
- 5) W razie ustalenia, że kwestia wskazana w poprzednim pytaniu podlega ocenie na podstawie prawa wspólnotowego/unijnego czy art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 796/2004/WE należy interpretować w ten sposób, że za przedstawiciela rolnika podczas kontroli na miejscu uważa się jakąkolwiek pełnoletnią osobę posiadającą zdolność do czynności prawnych, która zamieszkuje na terenie gospodarstwa i której przynajmniej częściowo powierzony został zarząd gospodarstwem rolnym?
- 6) W razie ustalenia, że kwestia wskazana w pytaniu czwartym podlega ocenie na podstawie prawa wspólnotowego/unijnego i udzielenia na pytanie piąte odpowiedzi odmownej czy właściciel gospodarstwa rolnego (rolnik w rozumieniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 796/2004/WE), który nie zamieszkuje na terenie gospodarstwa ma obowiązek ustanowienia przedstawiciela, który co do zasady będzie przez cały czas obecny na terenie tego gospodarstwa?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz. U. L 141, s. 18).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 21 grudnia 2009 r. — Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor przeciwko Secretary of State for Work and Pensions

(Sprawa C-537/09)

(2010/C 63/48)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Upper Tribunal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor

Strona pozwana: Secretary of State for Work and Pensions

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy w odniesieniu do okresów, do których stosuje się wersja rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ z dnia 14 czerwca 1971 r. obowiązująca tuż przed dniem 5 maja 2005 r., składnik z tytułu przemieszczania się zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności na podstawie ust. 71–76 Social Security Contributions and Benefits Act 1992 może być zaklasyfikowany — oddzielnie od zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności jako całości — jako świadczenie z zabezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia lub jako specjalne świadczenie nieskładkowe w rozumieniu art. 4 ust. 2a, lub w inny sposób?
- b) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie a), jaka jest właściwa kategoria?
- c) W razie odpowiedzi przeczącej na pytanie a), jaka jest właściwa kategoria dla zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności?
- d) Jeśli w odpowiedzi na pytanie b) lub c) składnik z tytułu przemieszczania się zostanie zakwalifikowany jako świadczenie z zabezpieczenia społecznego, czy rozpatrywane świadczenie jest świadczeniem w razie choroby w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a), czy świadczeniem z tytułu inwalidztwa w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b)?